

טיב הקהילה

פר' פי הצא
י"ד אלול תשע"ט
גליון 478

לפי אופק
ירושלים
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הדרה"נ 6:13
מוצש"ק 7:25
ר"ת 8:04

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

סוזק"ש א' 8:42
סוזק"ש ב' 9:26
סוז"ת א' 10:00
סוז"ת ב' 10:29

יו"לע"י קהילת שבת בני ד

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

חיזוק לעת נסיון

**וְרָאִיתָ בַּשְּׂבִיחַ אִשָּׁת יִפֹּת תֹּאֵר
וְחִשְׁקָתָ בָּהּ וְלִקְחָתָ לָךְ לְאִשָּׁה: (כא)**

ופירש רש"י: לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע. שאם אין הקב"ה מתיירה וטובה באיסור. אבל אם טאה, סופו להיות שונאה, שנאמר אחריו: כי יתהין לאט וגו', וסופו להוליד ממונה בן סורר ומורה, לכך נקמנו פרישות הללו:

דברי רש"י אלו באים לזרוז את האדם ולחזקו הן בהענינים שהוא מחויב בהן מצד שורת הדין, והן בדברים שראוי לו לעשותם לפני משורת הדין, תחילה פותח רש"י את דבריו בענין החיזוק בדברים שהאדם מחויב בהם מצד שורת הדין ואומר, 'לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, שאם אין הקב"ה מתירה ישאנה באיסור', שהרי אשת יפת תואר היא אשה נכריה, ובימים כתיקונם היא אסורה לבוא בקהל, אך ידעה תורה שיש פעמים שלא יחזיק האדם מעמד ועמדה והתירה גופו של חטא, וזה הדבר הוא עדות לכל הציונים שהאדם כן מזהר עליהם שביכולתו לעמוד בהם, וידיעה זו צריכה להיות חיזוק להאדם בבואו לידי נסיון של איסור, כי לפעמים מתגבר היצר הרע למאוד, ונדמה להמתנסה שאי אפשר לו להחזיק מעמד, וזה הדמיון עלול לשבר את רוחו וכתוצאה מכך יכשל בחטא, ואז עליו להיזכר בקריאתה של תורה השואגת לפניו ואומרת לו הנני מבטיחך שאתה כן יכול! המשך החזיק מעמד וחבי כמעט רגע עד יעבור זעם, ותיווכח כי לא היה כאן כי אם נסיון של אחיזה עיניים, הן אמת שלעת עתה בעודך מתמודד מול קושי הנסיון הוא נדמה לך כהר שקשה להזיזו, אך דע לך שהנך אינך עצום ובודאי תוכל לו, כי לולא זאת לא זימן לך הקב"ה נסיון גדול כל כך, כי אינו בא בטרוניא עם בריותיו, ובהכרח שהנך יכול למשול ברוחך ולעמוד מול כל הפיתויים, ואם כן אל לך להתפעל מהנדמה לך שאינך יכול לעמוד בדבר, רק זה יהיה לך לאות שאם הדבר מוגדר כאיסור בודאי יכול תוכל לו.

לאחר מכן עובר רש"י לדבר בדברים שאין עליהם איסור מפורש, אך מן הראוי שהאיש יקדש עצמו ויתנזר מהם, כי ההמשכה אחריהם אינה לשם שמים, ובאלו הדברים כבר ימצא היצר סיוע מן התורה שמוותר להימשך אחריהם, שהרי התורה לא אסרה אותם, וזאת משום שירדה לסוף דעתו של אדם וידעה שלא יוכל לעמוד בהם, ואם כן יאמר היצר להאדם למה לך להתחכם ולגדור גדרים בדבר שהתורה כבר העידה עליך כי לא תוכל לה, ולזאת דרשינן סמוכים לרמז שמי שחפץ באמת להדבק בחי החיים לא יחוש להיתרים מעין אלו, כי הן אמת שידעה תורה כי לא כל הנפשות שוות, וישנם נפשות חלושות שאי אפשר לדרוש מהם להימנות בין המתקדשים בתכלית הקדושה, אך אם בעל נפש אתה ואינך חפץ במסכים המבדילים

טיב המערכת

איש אשר לא יהיה

אנו עומדים בעיצומו של חודש אלול, כל אחד עסוק בימים אלו בחזרה בתשובה ומחפש איפה וכיצד להוסיף עוד זכויות, עוד תפילות ומעשים טובים, וככל שמתקרבים ימי הדין אנו מוסיפים עוד ועוד תפילות, מתוך תקווה שתפילותינו יתקבלו לרצון לפני אדון כל, אך יש דבר אחד שעלינו לדעת, והוא, כי כדי שהתפילות אכן יתקבלו, על הפה להיות נקי, נקי מדיבורים אסורים, לשון הרע ורכילות, ליצנות, וכל דיבור אסור, שהרי לא יתכן שאותו פה שמדבר דיבורים אסורים רח"ל ידבר גם דברי שירות ותשבחות לפני הבורא, ויתחנן לשנה טובה, ותפילותיו יתקבלו..

וכך כתב החפץ חיים בספרו 'שמירת הלשון': גם אין מקבלין תפלתו למעלה עבור זה, כמו שכתוב בזוהר הקדוש פרשת מצורע: 'מאן דאית בה לישנא בישא, צלותא לא עלת קמה דקודשא בריך הוא, דהא אתער עלה רוח מסובאב, כיון דאהדר בתשובה וקביל עלה תשובה, מה כתיב? 'ביום טהרתו והובא אל הכהן' וגו', תרגום: מי שיש בו לשון הרע תפילתו אינה עולה לפני הקב"ה, מפני שרובצת עליה רוח טומאה, כיון שחזר בתשובה וקביל על עצמו לשוב, עליו נאמר 'ביום טהרתו והובא אל הכהן'. ומסיים החפץ חיים ואומר: 'בזה יובן מה דכתבה התורה 'וטמא טמא יקרא', ופירושו רז"ל, שצריך להודיע צערו לרבים, ורבים יבקשו עליו רחמים, והוא מחמת שתפילתו אינו מתקבלת למעלה, לכן גילתה לנו התורה עצה זו במצטער זה דווקא'.

לא לחינם יוצא שקוראים פרשה זו דווקא בימי אלול, שכולנו מרבים עכשיו בתפילות, וזה בא להוכיחנו על שמירת טהרת הלשון, שהיה דבר חשוב מאוד כל השנה, אבל במיוחד בפרוס עלינו הימים הנוראים, כי איך יתכן לגשת אל ימים אלו ולהתפלל את כל התפילות וכל הבקשות עם פה מסואב? וכפי שראינו מדברי הזוהר, ברגע שאדם מחליט לחזור בתשובה ולשנות את דרכו, הוא כבר נקרא 'בעל תשובה', והוא 'ביום טהרתו', ויה"ר שזוכה כולנו להתפלל בפה נקי ויתקבלו כל התפילות והבקשות לכתובה וחתימה טובה, ולשנה טובה ומתוקה.

(עפ"י טיב התורה-כי תצא)

בינך ובין בוראך עליך להתנזר גם מהדברים המותרים כל עוד שאינך מכוון בהם לשם שמים.

וזהו שאמר 'אבל אם נשאה סופו להיות שנואה, וסופה להוליד ממנה בן סורר ומורה', אכן מותר לך הנישואין עם הנכריה בשעת מלחמה, אך דע לך שאין כוונתך לשמים, וכל מעשה שאינה לשם שמים מוליד בחינה של גשם, בחינה של מחיצה בין האדם לבוראו, אלו הם המחיצות העומדים בעכריו של האדם החפץ בהשגות אלוקות, ואלו המסכים הם שנואים לפניו. בנוסף לכך מוטל עליו לדעת כי לפעמים יכשל זה ההולך בשרירות לבו עי"ז באיסורים של ממש, כבחינת 'בן סורר ומורה' שהולך בשרירות לבו בדברים של איסור, כי מן ההיתר יסתנו היצר אל האיסור ח"ו, ועל כן מוטל על החרד לנפשו לגדור גדרים וסויגים ולקדש עצמו גם במותר לו, ואז יהיה תמים אם בוראו לחלקו ולנחלתו. עוד אפשר לפרש שכינוי בדרשת הסמוכין להורות שאף אלו הדברים שלא הטילה עליהם התורה איסור מפורש, והוא מסיבת הקושי לעמוד בהם, גם אלו יוכיחו את שוויים עם הזמן, כי לאמיתו של דבר אין בהם ממש, ועל כן עוד טרם שיתן האדם דרוז לנפשו כדי להתענג מהבלי העולם באתה התורה להניעו מן האיסור ולנחמו, ומודיעה לו שלא ידמה בנפשו שיש משוש באלו התענוגים, ואל לו לחשוב שאם ימשך אחריהם ימצא בהם חיים, כי בסופו יוכח כי לשוא היתל בו היצר, ולא רק שאין בהם תענוג אלא לאמיתו של דבר מדובר בדברים שנואים שאין בהם חפץ כלל, ואם כן מוטב שימשול ברוחו לבל יכניס עצמו מלכתחילה בעביות החומר, כי לא יגרע בכך מחלקו הטוב.

ואם אמור יאמר המתנסה כי גם המניעה מן התאוה מעורר את צערו מאחר שנפשו חשקה בה, לזאת מן הראוי לזרוז אל הפרישות ולגלות לו מה שאמרו צדיקים על מאמר הגמרא (ביצה טז). 'כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכיפורים', שאין המכוון רק על המזון הגשמי כי אם גם על המזון הרוחני, הכל נכנס בגדר 'מזון' ועיקר הקצבה הוא על מידת ההנאה שיזכה בה האדם במשך כל ימות השנה, וככל שהאדם נמשך אחר תענוגי החומר מחסר בכך את קצבת תענוגיו הרוחניים, וככל שמתנזר מן החומריים מקבל את קצבתו בחלק הרוחני. וכשם שקצובים לו לאדם מידה של קורת רוח כן קצובים לו מידה של צער ר"ל, וכשהאדם ימשך אחר תענוגי החומר ישאר לו קצבת צערו בענינים המעיקים על הנפש ועל הגוף ר"ל, אך אם ימנע מתענוגי החומר ימיר בכך את צערו הקצוב לו, ונמצא לפי זה שאם האדם מתנזר מן התענוגים ימעט בכך את סאת צערו, וירבה את תענוגיו האמיתיים, אך אם ימשך אחר התענוגים יהיה מנת חלקו צער במקום קורת רוח של אמת.

השי"ת יהיה בעזרנו שנוכל לעמוד איתן בקשרי המלחמה עם היצר, ונזכה לכל טוב בגשמיות וברוחניות ולכתיבה ולחתימה טובה.

זמני קבלת קהל בבית פורנו ורבנו שליט"א אך ורק בתא קולי שמשפר

סימו לב מספר חדש 05341-00024 <

טיב
ההודעות

חודש אלול (המשך)

מנהג אנשי מעשה להתענות

א. יש אנשי מעשה הנוהגים להתענות ארבעים יום, כנגד ארבעים יום שעלה משה רבנו ע"ה לקבל את התורה, ולפי שאין מתענים בשבתות ור"ח וכן ב"ה, לכן נוהגין להתחיל אחר חמשה עשר באב כדי שישלימו למספר ארבעים יום (מס"א תקפ"ה ט"ז).

ב. כשמתענה מראש חודש אלול ואילך, ישאל מהשם ית' שיתן לו שררה וחיים ובנים לעבודתו (א"ר שם סק"א).

ג. אם יכול להתענות איזה יום או ימים בחודש אלול אשרי לו, ובלבד שיפשפש במעשיו ויעשה גדר שלא לשוב עוד לכסלה (מוה"ב באצבע את רמ"ה).

ד. וכתבו ספרי המוסר, דאם באמצע אכילתו בעוד שהוא מתאוה לאכול מושך ידו ממנו, זה נחשב ג"כ לסיוגוף ומתכפרים עונותיו (מ"ב ט"ח תקפ"א סק"ב).

יפשפש במעשיו

ז. וכיון שחודש זה מעונת לתשובה, לפיכך הירא את דבר ה' יש לו לפשפש במעשיו, ויוסף אומץ בקיום המצוות, ויש אנשי מעשה נוהגים שבחודש הזה מפשפשים בדקדוקי מצוות להיות בחדק ובחון תפילין ומזוזות שלהם, וכל אשר ימצא שם בדיק

בשאר מצוות, והוא מנהג טוב (מס"א שם ט"ז).
ו. חודש אלול הוא זמן תשובה לכל, ויהיה לפשפש במעשיו, וטוב וישר שבכל לילה קודם שישן טרם אמירת היודי יפשפש ויחפש דרכיו ובמעשיו באותו יום, ויתודה וישוב, וכן יעשה בכל יום מר"ח אלול עד יום הכיפורים, ובאמת היה צריך לעשות כן כל ימיו בכל לילה כמעשה הצדיקים וקראו בשמותם מאירי דחושבנא, אך לכל הפחות כה יעשה בארבעים ימים הנוראים הללו (מ"ה טק"ז).

ז. אשרי מי שלובש שק וישוב על האפר, ובוכה על עונותיו ומספיד עליהם, ומתודה בכבי ובכפית ראש והשתחויה עד שיתפקקו כל חוליות, ובהזמין הראשי תיבות של 'תשובה', שהוא ר"ת תענית שק ואפר, ב"כיה להספד כמו שכתב האר"י ז"ל

(שם הרי"ק תקנ"ו י"ד י"ט ט"ז). ואף בשבתות שלא הותר להספיד ולבכות ולישב על הארץ, מכל מקום נראה שיוכל להתוודות וידי קצר אף בשבתות, או יקרא בספר דניאל סימן ט' וסימן י', ויאמר אלו הפרשיות בכונה, ויחשוב בלבו (ס"ב) עונותיו, גם יקרא פרשיות בנחמיה סימן ח' ט' י', ואחר כך יאמר בתהלים מזמור סימן נ"א כאשר בא אל בת שבע וכו', ויספיד בתורה (דברים י', י"ב - י"א ט) בפרשת ועתה ישראל מה ה' אלוך שואל מעמך וגו' עד זבת חלב ודבש, ויתעורר מאד בלבו ויחשוב מחשבות טובות לתקן כל מה שקלקל (ש"ה תק"ס ר"ה פ"ד נ"ב ט"ז).

ח. ופשוט שחוב גמור על כל אדם שילמוד בכל יום בספרי היראה אם מעט ואם הרבה, והוא יותר חיוב מכל שאר לימודיו, ואף אם יתבטל על ידי זה מלימוד פרק משניות או

צדקה תציל ממות

אם תמצה עומק הדין מי יצדק לפניך בדין

בעמדנו בעיצומם של ימי חודש הרחמים והסליחות, הימים שבו משתדל כל איש ישראל להכין את נפשו כראוי לקראת ימי הדין וראש השנה, כי מי לו לב הברזל אשר לא יפחד ולא ירגש בשעה שעומד להתייצב לדין ומשפט לפני קל מלך רם ונשא, והלא הדברים קל וחומר, כי אם לקראת משפט אצל שופט בשר ודם לא ימצא האדם מנוח לנפשו, ומיד בשעה שיקבל ההזמנה למשפט כבר לא יערב לו אכול ושתו ולא יוכל לנוח בשלום על משכבו, אפילו שעדיין יש לו ימים רבים עד המשפט, ואפילו שאין דנים אותו על משפט חיים ומוות אלא רק על עסקי ממון וכיוצא בזה, מכל מקום המנוחה תהיה ממנו והלאה, את כל מרצו וכל כוחו ישקיע בחתימה אחר דרכים ופעולות לצאת זכאי במשפט, ויהפך בכל צד של זכות שיוכל להטות את הכף לטובתו.

והנה אנו עומדים כעת לפני המשפט, לא אצל דין בשר ודם, אלא אצל מלך מלכי המלכים הקב"ה - המלך המשפט - בכבודו ובעצמו, ולא על עסקי ממון בלבד אלא כל עתיד האדם וכל גורלו מונח על כף המאזניים, איננו צריכים להרבה ראיות, צאו נא והביטו קצת מה אירע רק בשנה האחרונה רח"ל, כמה אנשים שבקו חיים לכל חי, כמה אנשים נחלו ונפלו למשכב ומיטיסרים בייסורים נוראים, וכמה יש שהתנהף עליהם הגלגל ונשרה מטה לחמם.

ואם כי לא באנו כאן לקטרג חלילה ולהלך אימים על הבריות, אבל הדברים צריכים לסלטל אותנו כהוגן ולעורר אותנו מן התרדמה העמומה בה אנו שרויים, הלא אין אנו עוסקים במשפט שאמור להתקיים בזמן בלתי ידוע, אלא בעוד שבועות ושבועות ספורות בלבד נתייצב כלונו כאחד לפני המלך הקדוש, ספרי מתים וספרי חיים תפוחים לפניו ובסקירה אחת הוא סוקר אותנו מכף רגל ועד ראש וידע את כל מעשיו ואת כל מחשבותינו שעבר עלינו בשנה האחרונה, בושה וכלימה תכסה את פנינו, חיל ורעדה תאחז בקרבנו, כי אם ימצא את עומק הדין מי יצדק לפניו בדין.

ותשובה ותפלה וצדקה מעבייני את רוע הגזירה

אך זאת נחמתנו בעניינו, כי שלא כמדת בשר ודם מדתו של הקב"ה, כי במשפט בשר ודם, אם פעל האדם עוול במעשיו, לא יועיל לו הרבה מה שלאחר מכן תיקן את דרכיו, כי על מה שעויות צריך ליתן את הדין, מה שאין כן הקב"ה, שהוא חנון ומדתו חנון, נתן לנו כמה וכמה עצות ואופנים למלט את נפשנו מן הדין ולצאת זכאים, וכמו שאנו אומרים בתפלת הימים הנוראים, "ותשובה ותפילה וצדקה מעבייני את רוע הגזירה", שאלו הם העצות שממתיקים את הדין מעל ראש האדם.

וראים אנו כאן שהצדקה הוא אחד מן הדברים שגורמים להאדם לצאת זכאי בדין, ואפילו אם מצד מעשיו ומצד הדין ראוי אותו האדם לעונש חמור, אבל הצדקה מצלת אותו ומגוננת עליו שלא ישיתו עליו את מה שמגיע לו בצדק, וכדאיתא בגמרא (ראש השנה ט"ז) "ארבעה דברים מקרעין גזר דינו של אדם", ואחד מן הדברים המגויים שם הוא הצדקה, דכתיב (מש"ל י"ג) "צדקה תציל ממות".

מטעם זה נהגו ישראל קדושים להרבות בצדקה וחסד בימים האלו של חודש אלול, בכדי להיות מוכנים לקראת היום הדין הגדול וראש השנה, שייקח הקב"ה בחשבון המעשים את הצדקות והחסדים שעשינו ובזכות זה יחון אף עלינו לפני משורת הדין ויגזור עלינו רק גזירות טובות ישועות ונחמות, וכן רמזו דורשי רשימות (ראה בח"י אדם הלכות שבת ומועדים כלל קל"ח ט"א), שהפסוק (מגילת אסתר ט, כ"ב) א"ש לירעהו ו'מתנות לאביונים (מגילת אסתר ט, כ"ב) - ראשי תיבות 'אלול', ולרמז בא, שבחודש אלול יש להרבות בצדקה וחסד ומתנות לאביונים.

רודף צדקה וחסד יצנא

אכן, אין כל דבר העומד בפני הרצון, כי מי שמשתוקק באמת ובתמים לקיים את מצוות הצדקה אבל ממון אין לו בכדי ליתן לעניים, הרי שהקדוש ברוך הוא עומד לו לסעד ולעזר בכדי שיוכל להוציא לפועל את מחשבתו הטובה אשר חשב, כדאיתא בגמרא (בבא בתרא ט"ו) "אמר רבי יצחק, מאי דכתיב (מש"ל כא, ט"א): 'רודף צדקה וחסד יצנא חיים צדקה וכבוד?' משום דרודף צדקה ימצא צדקה? אלא לומר לך: כל הרודף אחר צדקה - הקדוש ברוך הוא ממציא לו מעות ועושה בהן צדקה".

עוד נקודה שיש לעורר בעניין זה, כי לעולם ישנם כאלו אשר מדמים בנפשם וחושבים שמצוות הצדקה אינה אלא על ידי נתינת ממון לעני שיוכל לקנות בהם כל צרכו, אבל אין זה אמר, כי מלבד זה ישנם עוד ענפים מענפי הצדקה, לא רק צדקה בגוף אלא גם צדקה בנפש, וכגון שרואה את חבירו מתקשה ואין לימודו עולה לו יפה, שייגש אליו וילמד יחד עמו עד שיראה כי דבריו עושים פירות, כך גם אין אנו יכולים לשער את הנפלאות שמילה טובה או חינך יכולה אצל החולל אצל הולדת, ממש גדולות ונצורות, ולא נקטנו אלא ב' דוגמאות קטנות ותן לחכם ויחכם עוד. ופשיטא אלו הדברים נמנים בתוך מצוות הצדקה, ומשכן, צריכים אנו להתחזק בזה ביותר באלו הימים.

אפס כי בעסקנו בעניין הצדקה והחסד בימי הרחמים והסליחות, אי אפשר שלא להזכיר את המעשה הידוע שהיה עם הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב ז"ע בפניא דמעלי יום הכיפורים, כל הקהל כבר התאסף בהיכל בית המדרש שהיה גדוש מפה אפה פל וממתנינים לאמירת כל נדרי, כולם כאחד עוסקים בדברים העומדים ברומם של עולם, זה משתפך את לבו ואומר תהלים בנעימה, זה עורך את חשבון נפשו לפני קונו ואומר בלחישא את התפלה זכה.

אך הזמן מתאחר ומתאחר והצדיק מסאסוב בושש מלהגיע, דאגה רבה קמה בקרב הנוכחים שיצאו לתור אחרי, ומשלא מצאוהו בביתו החלו מסתובבים ברחבי העיר לדעת מה אירע עמו, עד שלבסוף מצאוהו בבית אחד מאנשי העיר ומנענע שם ערישה של תינוק מתייפת, אחר שהתעורר ולא מצא את אמו שהלכה לבית הכנסת לומר 'כל נדרי', מכאן אנו רואים את עבודת צדיקי האמת שלא הניחו את עצמם מלעסוק בצדקה וחסד בזמנים הנעלים ביותר.

שאר לימוד, כי מה ה' אלוך שואל ממך כי אם ליראה אותו (ח"י"א כלל קמ"ג ט"א).

פ. וירחיק עצמו מעבירות, ויהיה איש ירא וחרד את דבר ה', וירחק עצמו מהקפדה ומכעס, אפילו לדבר מצוה, ומהליצנות וגאווה, ויהיה מאוד בברכת הנהגין (פ"ר ע"ז ח"ט שער ראש השנה הקדמה).

יפריש מעשרותיו

י. טוב שיפריש מעשרותיו בחודש אלול, שהרי מצינו במדרש (מגילת אסתר) דכות המעשר הועילה להם לישראל בימי המן שלא עלה הגורל על חודש אלול, ואף שהוא זמן מעשר בהמה, מכל מקום מי שאין לו להפריש מעשר בהמה, מה טוב שיהיה מפר"ש פרש"ה מעשר כספים בימים האלה, ומה גם שהוא סוף השנה ועושה חשבון מכל השנה, וגם יהיה לו כתרסם בפני הפורענות ביומא דדינא, ויהיה לו זכות יותר להכריעו לטובה, ויכתב ויחתם בספר פרנסה

וכלכלה וחיים טובים (מועד לכל חי פ"ד ט"ז).

יא. ושבטו של החודש הזה הוא זבולון כמש"כ בספר עמודי שמים, שהוא היה מחזיק ביד לומדי תורה, וא"כ לכה"פ בחודש הזה יאחו צדיק דרכו של זבולון לעשות צדקה עם עמלי תורה (מועד לכל חי פ"ד ט"ז).

שופר

יב. תניא בפרקי דרבי אליעזר: בר"ח אלול אמר הקדוש ברוך הוא למשה "עלה אלי ההרה", שאז עלה לקבל לוחות אחרונות והעבירו שופר במחנה משה עלה להר, כדי שלא ישנו עוד אחר עבודה זוה, והקב"ה נתעלה באותו שופר שנאמר עלה אלוקים בתרועה וגו', לכן התקינו חז"ל שיהו תוקעין בר"ח אלול בכל שנה ושנה וכן בכל החודש, כדי להזהיר את ישראל שיעשו תשובה שנאמר אם יתקע שופר בעיר וגו', וגם כדי לערוב את השטן (ט"ז).

יג. ותוקעין תשר"ת בכל יום לאחר תפילת שחרית מיום ב' דר"ה, חוץ מערב ראש השנה שאין תוקעין בו כלל (ש"ע שם ס"א, מס"א שם ט"ז). ויש שנוהגים לתקוע תשר"ת תשר"ת תר"ת (כ"ה ס"ח תקצ"ב).

יד. והוא דמיון לבעל חוב שנותניו לו זמן ב"ד שלשים יום להמציא מעות כדי לפרוע את חובותיו, וכן הוא לענינינו שנותניו לו לאדם בב"ד של מעלה זמן שלשים יום לעשות תשובה כדי שיצא זכאי מבית דין של מעלה בעשיית תשובה תפלה וצדקה להעביר מעליו רוע הגזירה, על כן יתעורר כל אחד ואחד לקול השופר המכריז ומעורר ומתרה על התשובה וקום קרא אלוך בבכי ותחנונים (ק"ה הש"ר ס"ח י"א).

טז. אם הבעל תוקע עומד באמצע אמירת פסוקי דמרה אעפ"כ מותר לו לתקוע, ואפשר שאפילו באמצע ברכות קריאת שמע גם כן מותר, מפני שאינו אלא כמנשים נשימות בלי שום הברה כלל, והקול בא רק ע"י השופר (אי"א תניינא ס"ח י"א).

טז. אם אירע ששכחו לתקוע בשחרית תוקעין במנחה (אג"ס א"ח פ"ד ס"ח כ"ה אות ה).

טיב המעשיות

אמונה וביטחון בהשם יתברך!

כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ, וַנִּתְּנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ, וְשָׁבִית שְׁבוּיָיו (א.א.)

נודע מה שרמזו בספרים הקדושים, כאשר תצא למלחמה על אויבך, באם יש לך אמונה וביטחון איתן בהשם יתברך, שרק מכוחו יקום 'ונתנו ה' אלקיך בידך'. ואין לך מצד עצמך שום כוח כיבוש מלחמה, רק הכל מאתו יתברך 'בעל מלחמות', שהוא הנותן בידך. - אז יקום בך 'ושבית שבויו'.

כיצד דבר רמזו בשלהי פרשתא דידן (דברים כה, טז-יז): "זכור את אשר עשה לך עמלק וגו' ולא ירא אלקים. והנה פגהני ה' אלקיך לך מפל אייך משביב פאניך, אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה לרשתה, תמחה את זכר עמלק".

עיקרו של עמלק בא להכרית האמונה התמימה מבית ישראל, ולהחריד חיו כפירה ואפיקורסות בישראל, והוא זה שעשה לך שאין אתה 'ירא אלקים'. והעצה כנגדו היא להתגבר באמונה, ולהכיר נאמנה שרק השם יתברך ילחם לך כנגדו, וכד"א "בהניח ה' אלקיך לך מכל אויבך", השם יתברך הוא המניח לך מאויבך. וכן 'ה' אלקיך נותן לך נחלה לרשתה', ולא אתה נוהל לעצמך בכוח הזרוע... וכאשר האמונה והביטחון של איש ישראל שלמים באלקין, אז ימחה זרעו של עמלק.

על דרך ששינינו במשנתנו פ"ג דראש השנה (טו): "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' (שמות יז, יא). וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה, אלא לומר לך כל זמן שהיו ישראל מסתלקי כלפי מעלה, ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים, ואם לאו היו נופלים" ע"כ.

והיינו משום ששורש קליפת עמלק חדרה בתוככי לב איש ישראל רחמנא ליציל, כמו שכתב בסה"ק עבודת ישראל (פרשת ויחי, זול"ק): "זכור את אשר עשה לך עמלק וגו'. זהנה שותא דעלמא לקרא ולכנות אדם רשע בשם 'עמלק', ואין לך דבר למטה שאין לו שורש וטעם. והנה הענין הזה, מפני שעמלק בטומאתו וברשעתו הכניס במלחמה אז איזה ניצוץ וענין רע בלב כל איש אשר לא לחם כנגדו כראוי. כי עיקר ענין עמלק הוא היצר הרע צודר כל אדם, וה' מלחמה לה' בעמלק מדור דור" (שמות טו, טז). והיינו שבכל דור ובכל שעה היא המלחמה הגדולה אשר אנחנו נלחמים תמיד כל ימי היותנו על הארץ. כי עמלק נוטריקון ע"מ קיסם ומרי".

"וזה 'זכור את אשר עשה לך עמלק', לך ממש, שעשה בקרבך ענין עמלק עמו קסם ומרי, אשר קרן בדרך, קרן הוא מלשון קרירות שהקר אותך מהתלהבות. שראוי להיות כל אדם בלבו כמקודש אש לפני ה' תמיד וכו'" עכ"ל.

~*~*~

באחת מדרשותיו בענייני אמונה וביטחון, דיבר מורנו רבי חיים ויטאל זצוק"ל בענייני הפרנסה, והזכיר מ"ש רז"ל (ביצה טו): "כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים", ומי שאמונתו שלמה בביטחון מלא בקל זן ומפרנס, אינו צריך לעמול קשה אתו הפרנסה, ובין כך יגיענו כל מה שקצוב עבורו, והאריך בזה כי ה' הטובה עליו.

אחד השומעים באותה דרשה, היה יהודי פשוט תמים וישר דרך שהתעורר מאוד בעקבות הדרשה, עזב את עבודתו ואת מלאכתו, והתיישב כל היום בבית המדרש עם ספר התהלים בידו.

יהודי יקר זה היה סוחר 'פרוות' ונותק, מה שנים רבות עסק במסחר הפרוות, הן עם סוחריו האזור והן עם לקוחות רבים שנצרכו לפרוותיו היקרות. עתה עם עזיבתו את עבודתו ועצירת כל עסקי המסחר המסועפים, חששה אשתו שלא תתמוטט כלכלת הבית כולו.

חלפו כמה ימים, והאישה רואה שבעלה דבק בהחלטתו, הוא הולך לבית המדרש מדי יום ואינו חושב כלל לשוב למלאכתו. הלכה היא אפוא אחריו לביהכ"נ ודרשה במפגיע את פרנסתה ופרנסת ביתה, כפי שהתחייב לה בכתובתה: "ואנא אפלה ואוקיר ואיוון ואפרנס יתיכי, כהילכות גוברין יהודאין דפלחין ומוקרין לנשיהון בקושטא". אך האישה לא התרגש, וענה נינוחות לאשתו: הסידי דאגה מליבך! לא עזבתי חלילה את חובתי ואחריותי לזון ולפרנס את ביתי. אין כאן כי

טיב ההשגחה

סיפורי השגחה פרטית שנשלחו למערכת ע"י הקוראים

"כי ק'ל מלך רופא נאמן ורחמן אתה"

"הוא צריך לעבור ניתוח שבר!!!" קבע-פסק הרופא בהחלטיות וצירף הפניה לבית החולים. רעייתי נלחצה מכך שבני הקטן צריך לעבור את הניתוח וביקשה לשכור את שירותיו של מומחה פרטי לצורך ביצוע הניתוח, אך המצב הכלכלי הדחוק בשום אופן לא אפשר לנו לקחת רופא פרטי...

למרות זאת אמרנו תהילים ובקשנו מרופא כל בשר שידאג לנו לשליח טוב עם מלאכים טובים שילוו את הילד בניתוח.

הגיע יום הניתוח. הגענו בזמן שנקבע לנו מבעוד מועד והתכוננו בחיל ורעדה לניתוח הרופא המרדים אסף קבוצה של ילדים ביניהם את בני הקטן וביקש להכניס לניתוח, לא הבנתי מדוע אוספים קבוצה של ילדים ולא לוקחים אחד אחד והתרעמתי מדוע לוקחים קבוצה ולא כל אחד בפני עצמו? הסבירו לנו שמאחר וצריכים עבור הילדים צוות מיוחד של פסיכולוגים ומרדמים מיוחדים, דואגים מראש שכל הצוות יהיה נוכח בו זמנית וכך הכל הולך בסדר נע

כאשר כל הצוותות מתואמים, ובסוגריים הוסיפו לי מידע כי הרופא המנתח של הילדים הראשונים הינו רופא בעל שם, כאשר אמרו לי את שמו החלה אשתי לרעוד, לשאלתי מה קרה, השיבה כי זהו הרופא המומחה אותו הפצה לשכור על מנת לנתח את הבן שלנו... הסתבר כי מאחר וכמה הורים שכרו את שירותיו הוסיפו לשעה שלו עוד שתי ילדים כאשר בהשגחה מיוחדת היה בני משובץ בדיוק לשעה הזו בו הרופא המומחה ביצע את הניתוחים... ב"ה הניתוח עבר בהצלחה ובשמחה מיוחדת!!! סיפור דומה אירע לנו כאשר אשתי הייתה צריכה לעבור הליך רפואי שהסתבך באמצע וגם במקרה הזה לא היה לנו אמצעים לקחת רפואה פרטית, איך שהתחיל הסיבוך נכנס רופא מומחה שתפס פיקוד על המצב הרפואי והכל עבר בשלום ברוך ה'.

למחרת כאשר נכנסו צוות הרופאים לבדוק את מצבה התייחסו אליה בכבוד ובטיפול אישי, לא הבנו מה קורה עד שאחד מהצוות הסביר לי כי שכרנו את הרופא הבכיר ביותר בבית החולים ולכן מתייחסים בהתאם... רק אז הבנו שה' זימן לנו בדיוק את הרופא הזה ששכרו אותו אנשים אחרים, אך מאחר ונקלע לאזור בשעת המצוקה הוא נכנס לחדרה וביצע את הטיפול על הצד היותר טוב ברוך ה' כך שחתימתו התגווססה כרופא המטפל...

בעל המעשה:ג.ב.ה.

הפענוץ לזכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית פוזנן לשולה אל ר' שפחה ספואלס בפקס: 15326517922 או : o.y.wines@gmail.com

אם שינוי שיטה וכיוון, מעתה משתדל אני אחר הפרנסה כפי הנחיותיו של הרב בדרשתו, והרי במפורש אמר הרב, שמי שבטחוננו חזק בה' אינו צריך לרדוף אחר הממון, כי הממון יגיע עד אליו, כפי מה שמזונותיו קצובים לו. ומאחר שבין כך מזונותיו קצובים ומוכנים עבורו מראשית השנה ועד אחרית שנה, למה לו לצאת לרוץ ולרדוף אחריהם, ומה יתן לך ומה יסיף לך כל הטרדות הללו, וכד"א (תהלים קכז, א) "שואו לכם משכימי קום מאחרי שבת, אוכלי לחם העצבים".

אלא שכל הדרשות היפות הללו לא הרגיעו את לב האישה הדואגת לטרף עולליה, וכראותה שדיבוריה עם בעלה בניזון אינם עוזרים מאומה, שמה את פעמיה אל בית הרב הגדול בעצמו, ושפכה את ליבה בפניו שהנה בעקבות דרשתו הגלהבת בענין הביטחון, עזב בעלה את עבודתו ומלאכתו והתיישב לו עם ספר התהלים בבית המדרש, ואינו מביא טרף לביתו.

הרב הרגיע אותה, ואמר שאם כוונתו של האיש שלמה, ועושה את מעשיו בתמימות יש להניח לו לעת עתה, ובוודאי מן השמים יסייעו בידו.

חלפו עוד כמה ימים והנה הגיע אל בית האישי 'גוי' לא מוכר, בידו החזיק פרווה גדולה וכבדה מאוד, הוא נקש על הדלת וחיפש בדחפיות אחר סוחר הפרוות המקומי. הוא סיפר שאינו מן האזור כלל, רק כשעבר בדרכו ביער מצא שם 'פרווח' טובה מושלכת על הארץ, והוא מוכרח 'להתפטר' ממנה ולהמשיך בדרכו, וכשבידר את חבריו העלים למי יוכל למכור את פרוותו שלחוהו לבית סוחר העורות המקומי, והוא מחפש בדחפיות אחר הסוחר.

הפנתה אותו בעלת הבית אל בית המדרש הסמוך, שם ישב היה בעלה באותה שעה רכון על ספר התהלים בדבקות והתלהבות, והגוי איך רץ לבית הכנסת כדי לסגור עסקים עם הסוחר הדגול.

עם כניסתו לבית הכנסת ניגש תיכף אל האישי, והחל לדבר עמו בנוחיות ובמהירות על עסק רכישת הפרווח שבידו. אולם היהודי שעמד בדיוק באמצע הקאפיטל בתהלים הרים את ידיו, ובאצבעו סימן בשלילה, באומרו שכבר אינו עוסק במלאכה זו, ושיחפש לו סוחר אחר.

אולם הגוי בערותו לא הבין את תשובתו של הסוחר, וחשב שהוא מתמקח עמו על המחיר, ותיכף נאות להוריד עוד את המחיר, באומרו קח נא את הפרווח במחיר שנואה לך, העיקר תן לי להמשיך בדרכי. והיהודי דגן שוב מסמך לו באצבעות ובתצאי הברות, שהוא כבר אינו סוחר פרוות, ואינו עוסק עוד בעסק זה.

אך הגוי שוב לא מבין, הוא חשב שהאישי מתנצל על שאין לו מעות מזומנים בידו לשלם לאלתר. וכראותו שהעסק הזה מתמשך יותר מדי זמן יקר, זרק את הפרווח אל היהודי, תוך שהוא מפטיר: אם אין לך כסף כעת תשלם לי בפעם הבאה שאגיע לעיר זו... לי אין צורך בפרווח כבדה שכזו, וגם אין לי מקום בשבילה, אתה בודאי תמצא את הדרך למוכרה! - ותיכף יצא לדרכו, עלה על סוסו ובדהירה חפזה הפליג הרחק מן העיר.

כשניגש היהודי להרים את הפרווח הכבדה הזרוקה מן הארץ, החלו לפתע לנשוך מותכו זהובים רבים ויקרים. התברר שמעוצמת החביטה נסדקה מעט הפרווח, ועתה גם הובן היטב מדוע היתה כבדה כל כך... היא פשוט נשאה בתוכה הון עצום ויקר של אלפי אלפי זהובים שבין ותקלין!

הגוי שמצא את הפרווח המושלכת לא חזר עוד לעולם, ואילו היהודי דגן התעשר מאותו אוצר בלום בעשירות גדולה, פי כמה וכמה ממה שהיתה פרנסתו בתור סוחר פרוות פשוט.

וכן חיו היהודי בעושר ובכבוד שנים רבות, ברכת הצדיק ליותרת אותו תדיר והוא השיא את כל צאצאיו ברוב פאר והדר על הצד היותר טוב, ונעשה מיושבי בית המדרש על התורה ועל העבודה תמיד.

אחד מתבריו הסוחרים שראה את המופת הגדול שנעשה עם חבירו סוחר הפרוות הוותיק, אמר לאשתו הנה נראה שזהו 'עסק' טוב מאוד... הבה אנסה גם אני את מזלי בזה העסק של אמירת תהלים

הוא סגר אפוא את תנותו והלך גם כן בעקבות דרשתו של הרב, התיישב בבית המדרש עם ספר התהלים, והמתין אל המעות שיבואו אחריו אל תוככי בית הכנסת פנימה, כשם שבאו אל תבירו.

חלף יום חלפו גם יומיים, חלף שבוע וגם שבועיים, חודש וגם חודשיים, ואין שום 'תזוה' הכסף לא הגיע מעצמו... והאיש יושב ומצפה ואינו מבין מה נשתנה הוא מחבירו הסוחר, הלא שניהם ישבו יחדיו באוהה דרשה, ושניהם שמעו מפורש יוצא מפי הרב שהממון שהוקצב לאדם בראש השנה באם הוא בוטח בה' הרי הכסף יגיע אליו לפתחו, והנה הוא יושב כאן על התהלים מזה מספר שבועות ועדיין לא הגיעה אף לא מטבע אחת.

כשראה הסוחר שישועותו מתמהמהת נכנס לבית של הרב, ושטח את שאלתו הנוקבת, במה שונה אני מחבירי סוחר הפרוות, מדוע זכה הוא לישועה גדולה ועושר רב, ואילו אני שתפסתי גם כן באותה דרך לא פעלתי ולא כלום, והישועה בוששה מלבוא?!

אמר לו רבי חיים ויטאל, הנה הבדל עצום יש בינך לבין חבריך סוחר הפרוות לשעבר. חבריך כששמע את אותה דרשה הלך ועשה את הכל בפשטות ובישורת, הוא השליך על ה' יהבו בתמימות שלמה, הוא לא חשב כלל כשעזב את עסקיו על אותה פרווה פלאית ברוכת הזהובים... אדרבה, הוא אף דחה אותה ממנו כשלבס סמוך ובטוח אף ורק בקל זן ומפרנס מקרני ראמים עד ביצי כנינים! - ואילו אתה לעומתו, חשבת עם החוש המחריף שלך שיש כאן איזה 'מסחר' משובח... התיישבותך בבית המדרש היתה מלאה חשבונות והתשבונות... ורחוקה מאוד מביטוח זן ונקי בה' אלקים חיים! אין פלא אפוא שלא הרווחת ולא כלום. אתה כנראה עדיין לא באותה דרגת ביטחון, ועליך אמר הכותב (חיים טו, יז) 'וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה', שלמדנו מכאן שאתה מצדך צריך לעשות ההשתדלות ולעסוק במלאכתך, וה' ישלח לך את ברכתך. כי חובת ההשתדלות תלויה במדרגת הבושת, ולא כל בר אינשי בדעה זו לפרוש מכל עסקי העולם ולזכות לברכת ה' מתוך הישיבה בבית המדרש!

[פריסית, קובץ 002-141102]

[א.ה. בדומה לטיב זה הפעשה מסופר גם כן אודות האלשיך הקדוש זצוק"ל בדרשה שנשא בעירק צפת ת"ז, [וכבר הובא במדור זה לפני כמה שנים] שם התגלגל הענין באופן אחר, עיי' שם. והכוונה בשתיק את, ושני הגביאים מתבואים בטענון אחד].

שתי אחיות חשוכות בניים ל"ע התדפקו על פתחו של הר"ק מושיען של ישראל, רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצוק"ל ז"ע, בבקשת ישועה להיפקד בזרע של קיימא. את שתיהן קיבל הרבי בסבר פנים יפות, ונענה וברך את שתיהן יחדיו ואיחל להם ישועה מקרב לב, שיזכו לחבוק בקרוב בן זכר!

ויהי לפקודת השנה והנה האחות הראשונה נפקדה וזכתה לחבוק בן זכר בריא ושלם, כברכתו הטובה של איש האלוקים, אבל האחות השנייה שקיבלה את אותה ברכה ביחד עמה משום מה לא נושעה, ונשארה ערירית כבתחילה.

הגיעה אפוא אותה אחות שוב לפני הרבי הקדוש, ושאלתה הנוקבת בפיה: מה משתנית אני מאחותי, הלא שנינו קיבלנו יחדיו את ברכת הקדוש, מדוע אפוא אצל אחותי פעלה הברכה את ישועתה, ואילו אני נותרתי עדיין כשצרת עמדי?!

הרבי התפלא אף הוא לפשר דבר, ולאחר שהרהר בדבר דקות

ישמח לב מבקשי ה'

הנה להודיע כי יצא לאור כרוב פאר וחדד מחדש

ספר טיב המועדים

על אלול - ימים נוראים

שיחות - פנינים - מעשיות

עוד לא היה בכשם הזה

ניתן להשיג בחנויות הספרים

פורתא שלא תיפול האמא ותתמוטט לנוכח מצבו העגום של בנה, הוא הוציא ברשמיות רבה 'בלנק' מקורי ממגירתו, והחל לרשום כביכול 'רצפט' של תרופה, שאולי תוכל להועיל למחלת הבן... באותו רצפט רשם הרופא 'ספירט' פשוט, שאין בו אלא תעורבות של מים עם אחוז קטן של 'אלכוהול', שאין בו לא בכדי להזיק ולא בכדי להועיל... הוא חתם ברוב חשיבות בחותמת השעווה על הרצפט, הגישו לאמא המודאגת, ואמר: הנה יש לך כאן 'רצפט' זה, גשי נא אל הבית מרקחת ותוציאי את תרופה זו, ממנה תשקי לבנך 'ארבע טיפות' שלש פעמים ביום, וכולי האי ואולי, שמא יאה בזה איזה סיכוי קלוש לרפואה וישועה! השעה היתה מאוחרת בלילה, בית המרקחת המקומי כבר סגר את שעריו לפני שעות מספר, ובשעה מאוחרת שכזו כשהכל סגור ומסוגר, לא נותרה שום ברירה כי אם להמתין למחרת. בהמשך הלילה התגברה המחלה והתחזקה עד מאוד, הילד שכב על מיטתו קודח מחום, ונראה שהנה עוד שעה קלה מתקרבת הגסיסה, רחמנא ליצלן.

האמא הצדיקה לא אמרה נואש, היא הרימה עיניה השמימה, ונשאה תפילה בדמעות שליש לפני הבורא ברוך הוא, וכה אמרה בתפילתה ברוב תמימות וביטחון חזק:

ריבון העולמים, הלא אתה הוא מלך רופא נאמן ורחמן, לפניך גגלו כל הרפואות והתרופות, בשביל הרפואה שלך אינני צריכה שום 'אפטייק' [בית מרקחת]... הרי אתה כל יכול! שלח נא את רפואתך לכן אמתך. והנה בשביל השתדלות ארקחה נא בעצמי את מרשם הרצפט הזה שבידי לתרופה... ועשה נא אתה עמנו חסד וישועה גדולה!

ואכן לקחה האם את נייר הרצפט שבו נרשמה התרופה שהועיד הפרופסור לחולה, היא בישלה את אותו נייר עם מים... עד שהתפורר ונמס כולו בתוך המים, ועם 'תבשיל סממנים' זה ניגשה אל מיטת בנה החולה, והשקתה אותו 'ארבע טיפות' כמצוות הרופא...

וכך כעבור שעה קלה, שוב טפטפה מתוך ה'תרופה' של הנייר עוד 'ארבע טיפות' על שפתיו החיוורות של בנה החולה. תוך כדי שהיא כולה בוכה ומתייפחת ומתפללת לפני השם יתברך לשלוח את המלאך 'רפאל', ולהושיע אותם ברפואה ממעל, שהרי הרופא הכל יכיל בוודאי יכיל לרפואה גם מתרופה שכזו... והנה הפלא הגדול לא אחר לבוא, עד מהרה שב החולה לאיתנו, התרופה הפלאית מן השמים פעלה את פעולתה לטובה. וכשהגיע למחרת הרופא הגדול לבדוק את מצב החולה, השתומם עד מאוד לראותו יושב נינוח על מיטתו, כשעיקרה של המחלה האימה שקיננה בו זה אתמול עזבה אותו לגמרי! ובמקום שחשב למצוא גוסס או חמור מזה, מצאו כמעט בריא כאחד האדם!

הוא התפלא עד מאוד כיצד התרחש 'נס רפואי' אדיר שכזה בשעה קלה? ושאל את האמא אם ביקר כאן איזה רופא במשך הלילה?

כן! בוודאי! ענתה האישה בבטחה, ביקר כאן הרופא הגדול מכל הרופאים, ה"ה הרופא כל בשר ומפליא לעשות! הוא קיבל את דמעותי הרבות ששפכתי שיה ערב לפניך, והביא את המלאך רפאל לרפואה וישועה גדולה, להציל את בני ממוות לחיים!

כן נזכה כולנו לרפואות וישועות טובות - ולכתיבה וחתימה טובה, אמן.

[פריסית, קובץ 004-141002]

על הברכה יעמדו

התורמים להפצת העלון

ניתן להנציח את העלון לשמחות, לברכה והצלחה או ליאצרייט

לקבלת העלון במייל (דוא"ר) נא לשלוח לפייל הפצו"ב

	 <p>Access Credit צ'יינג' סל' 02-6516090</p>	<p>לעילוי נשמת האישה החשובה חיה סאסא בת לאה ואברהם ע"ה</p>	<p>לע"נ רבי דוד צבי ב"ר יצחק ז"ל נתרם ע"י בנו מנחם מורדכי ה"ו</p>	<p>לע"נ הינדל בת ר' משה ירמיהו ע"ה</p>	<p>לע"נ ר' ישראל נתן נטע ב"ר דוד צבי המקן ז"ל דוד ב"ר משה ז"ל</p>
 <p>02-6257948 info@keshet-hareshet.co.il</p>	 <p>גרפצ'יק סל: 02-5002321</p>	<p>לרפואת בועז בן מירה</p>	<p>לע"נ ר' דב ב"ר אברהם יעקב ז"ל נפטר ה' אלול</p>	<p>לע"נ ר' יחזקאל ב"ר צבי ז"ל ולרפואה שלמה ולהצלחת לאה בת אייל תחי' נתרם ע"י בנם יחזקאל יהושע ה"ו</p>	<p>לע"נ האשה מרים בת ר' דוד</p>

shivti11@gmail.com

רו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109

יהודי יקרו! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך עוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור פגוויך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענונינים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לרפוס) בקובץ בהדפסה.